ANNE

Dadal Günçe

Sen uyuyordun ben eve geldiğimde
Yoruldun onca yıldan sonra,
Biliyorum

Çok küçüktüm ve yağmurlu bir şehirde
Elimden tutmuşsun, yürüyoruz
Böyle şeyler geliyor işte aklıma

Evini süsleyen küçük şeyler, biblolar
Gözüme takılıyor
Senin artık olmadığın evini

Ben eve geldiğimde uyuyordun
Üstünü örtmek istedim

Beyaz bir araba alıp götürürken seni
Arkandan bakakaldım
Beş yaşında bir çocuğun üzgün kalbiyle
Ve
Yüz yaşında bir adamın kırışan alınlarıyla